KRÁLOVSKÝ PLES • 2018

PLESOVÝ PROGRAM

Královský ples zajišťuje společnost
Profesmedia s.r.o.

Specialista marketingové a PR komunikace

www.**profesmedia**.cz

PROFESMEDIA

Vážení hosté,

je mi ctí vás zde opět přivítat na v pořadí již 4. ročníku Královského plesu. Roky od sebe plynou až neskutečně rychle. První ročník jakoby byl včera. Někteří hokejisté v dnešním programu vzpomínají na svoje začátky, dovolte i mne trochu zavzpomínat na začátky tohoto plesu.

Myšlenka uspořádat Královský ples dostala reálné základy někdy v srpnu roku 2014, tehdy jsme s pořádáním podobných akcí měli jen málo zkušeností. Pravda byla taková, že něco nového, především plesy, se v Hradci Králové v poslední době moc nechytalo. Možná ta začátečnická naivita nás v tom udržela. Kdybychom totiž tehdy podlehli tlaku blízkého okolí a uvěřili, že ani Královský ples nemá šanci na úspěch, asi bychom se tu dnes všichni společně nesešli.

Byly to nervy, každý den přepočítávání prodaných vstupenek, i když jich na začátku moc nebylo. Nakonec to dobře dopadlo, první rok se uskutečnil celkem podle představ. Úspěšnost musíte posoudit především vy, návštěvníci. A podle toho, že je na plese každý rok více lidí, věřím, že se Vám tu líbí.

I letos tu pro vás máme několik novinek, tudíž pevně doufám, že se budete bavit minimálně stejně tak dobře, jako v minulých letech. A že nám budete dávat zpětnou vazbu, co se líbí a co ne. Abychom příští jubilejní pátý rok udělali ještě lepší, jsou pro nás Vaše názory velmi důležité.

Královsky se bavte!

Sanny Muharem

VELKÝ SÁL

20:00	Úvodní slovo
20:15	Předtančení
20:25	Taneční zábava
21:15	Módní přehlídka
21:40	Taneční zábava
22:30	Vystoupení Karla Hynka
22:50	Taneční zábava
23:20	Talkshow
23:30	Taneční zábava
23:50	Vyhlášení symptaťáka plesu
00:00	Půlnoční překvapení
00:15	Taneční zábava
02:00	Konec Královského plesu

MALÝ SÁL

22:00	Zahájení programu, DJs
23:00	TimeDance HK
02:00	Konec Královského plesu

FOYER

20:00–01:00	2x CVAKMAT
20:00–01:00	CVAKBUS
20:00–02:00	Soutěž o ceny
20:00–02:00	Střelba na branku
20:30–22:30	Pivo zdarma

Změna programu vyhrazena.

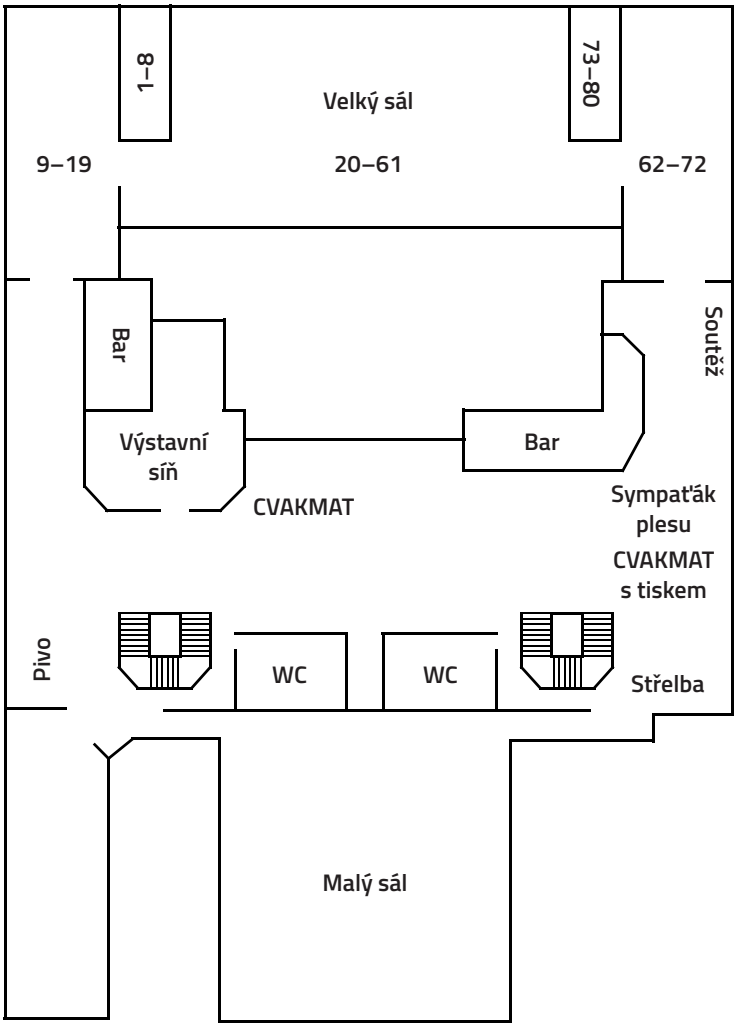

Občerstvení je k dispozici v přízemí v Jednacím sále.

Změna programu vyhrazena.

110 OBCHODŮ
NÁKUPY
S ELEGANCÍ
PARKOVÁNÍ ZDARMA
FREE WIFI
DĚTSKÝ KOUTEK
AUTOMYČKA
DOBITÍ ELEKTROMOBILŮ
Futurum
nákupní fantazie

RENAULT
Passion for life

Nepochybně

#NejlepšíNabídka

5 let záruka Renault
Atraktivní prémie za váš stávající vůz

Nabídka platí od 16. 1. do 11. 2. 2018. Výše bonusu při výkupu starého vozu je závislá na modelu, verzi, provedení daného vozu a na realizaci výkupu starého vozu. Nabídka je pouze informativní a není závaznou nabídkou k uzavření kupní smlouvy. Smluvní záruka Renault 5 let/100 000 km (dle toho, co nastane dříve) a pro model Renault KOLEOS, ESPACE a TALISMAN 5 let/150 000 km (dle toho, co nastane dříve) se řídí konkrétními záručními podmínkami, které jsou neoddělitelnou součástí kupní smlouvy. Renault ZOE: kombinovaná spotřeba elektrické energie 133 (Wh/km), žádné emise CO_2 (0 g/km); Renault CLIO: spotřeba 3,1–7,2 (l/100 km), emise CO_2 85–127 (g/km); Renault MEGANE Grandtour: spotřeba 3,4–8,7 (l/100 km), emise CO_2 95–144 (g/km); Renault TALISMAN: spotřeba 3,4–7,5 (l/100 km), emise CO_2 95–127 (g/km); Renault ESPACE: spotřeba 4,2–8,7 (l/100 km), emise CO_2 116–152 (g/km); Renault KOLEOS: spotřeba 4,2–6,1 (l/100 km), emise CO_2 120–153 (g/km); Renault SCENIC: spotřeba 3,7–7,2 (l/100 km), emise CO_2 100–129 (g/km); Renault KADJAR: spotřeba 3,6–8,0 (l/100 km), emise CO_2 99–139 (g/km); Renault CAPTUR: spotřeba 3,4–7,0 (l/100 km), emise CO_2 95–127 (g/km); Renault TWINGO: spotřeba 4,1–6,3 (l/100 km), emise CO_2 107–112 (g/km). Uvedené spotřeby paliva a emise CO_2 jsou změřeny metodikou stanovenou dle platných právních předpisů vyžadovaných pro homologaci vozidla. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Renault doporučuje elf

renault.cz

FRANCE CAR
Hradec Králové - Pardubice

www.francecar.cz

BORO

Text: Lukáš Foff, Petr Šatalík
Foto: Matěj Falta

Tím, že je člověk vystudovaný učitel, má ke všemu blízko. Když se na to člověk podívá kolem a kolem, kantor se ve škole naučí mluvit a pak se tou pusou může živit v širším spektru profesí. Já ale původně vůbec neplánoval dělat to, co teď dělám, ke sportu jsem měl blízko jako každý kluk z vesnice, protože při volných chvílích se v těch dobách hodila taška do kouta a běželo se dělat nějaký sport, přes fotbal, atletiku, tenis...

Ten jsem hrál od pěti let, k tomu mě přivedl táta, který dokonce hrál na mistrovství republiky juniorů v Pardubicích. Děda hrál a pískal tenis, jednou dokonce pískal finále juniorky Martiny Navrátilové, také Ivanu Lendlovi, když tam hráli, takže tenis byl s naší rodinou spojený. Já nikdy neměl ambice, že bych to dotáhl někam na špičkovou úroveň, to opravdu ne.

Ale úplně cítím, že sport je součástí mého já.

Když člověk prožívá nějaké problémy v životě, tak jakmile jsem na kurtu a míček se poprvé odrazí od výpletu, dá ten specifický tón, tak jde úplně všechno bokem, jakékoliv potíže a jsem tam jen pro tu hru. Takže tenis mi hodně dal, jelikož i když je to individuální sport, tak zároveň

je trochu kolektivní, jelikož my hráli soutěž týmů, od mladších žáků až po dobu, kdy jsem šel na vysokou. Takže jsme byli parta, která jezdila na zápasy. Zároveň jsem sbíral obrázky tenistů a lepil si je na stěny pokojíčku.

Na kolenou jsem pak musel prosit maminku, aby jednou za čtyři roky ten pokoj nemalovala, jelikož bych to musel strhnout, naštěstí mi to procházelo celých 16 let. Takže tenis pro mě byl ten sport, který mě hodně ovlivnil, mnoho mi dal, aniž bych měl ambici být profesionálním hráčem.

Co se týče dětí, tak se je také snažím vést ke sportu, samozřejmě ne s ambicí, aby se jím živili. Ale je to důležitá součást života, zvlášť v dnešní době, kdy mají děti tendenci sedět doma, tím nechci odsuzovat počítače a tyhle věci, vím, že to je součást společnosti a bez toho to také nejde, ale tak aby to bylo vykompenzováno oběma směry, aby k tomu měli i ten pohyb, který je důležitý.

V televizi potřebovali sporťáka

Já shodou okolností nikdy nehrál hokej a neuměl ani pořádně bruslit, takže to současné zaměření moc nekoresponduje s tím, jak jsem tím životem šel.

To prostě přišlo najednou z ničeho nic. Když jsem na vysoké škole založil rodinu a najednou ji měl živit, tak jsem zjistil, že skrz hodiny v hudební škole to moc nepůjde. Měl jsem vystudované dva cykly na klavír, tak jsem na něj chvíli učil děti. Pak přišla nabídka jít do rádia dělat zprávaře, což dělal můj švagr. Ten mě vzal na test a zjistil, že je naprosto šílený, jak mluvím.

Tak si mě trochu povodil.

Já pak chodil s prckem na písek před vysokoškolské koleje a tam jsem si četl nahlas noviny. Kolem vždycky chodili medici a viděli, jak si tam nahlas čtu, tak si akorát ťukali na hlavu a říkali si no jo, peďák, to je ta škola, kterou my děláme za dva měsíce.

Pak se mi podařilo udělat konkurs do rádia a vrhlo mě to tímhle směrem.

Z rádia jsem šel do televize, kde jsem dělal nejprve taky moderátora zpráv a potom potřebovali sporťáka, tak jsem začal dělat sport. Bylo to na regionální bázi, točili jsme pro velké televize vše z východočeského regionu. Pak když Galaxie koupila NHL, tak naštěstí nechtěla erudovaného hotového komentátora, ale snažila se to postavit na svých lidech, takže logicky ukázala na nás, kteří jsme dělali sport.

První zápas byl naprosto šílený, myslel jsem, že s tím seknu, protože to absolutně nešlo.

Operace Kejbrlí

Nevěděl jsem, co to znamená, když rozhodčí udělá nějaké gesto, ačkoliv jsem se to učil. Naživo to pak ale vypadá trochu jinak. Postupně se to ale zlepšovalo a teď už to dělám 25 let a ten hokej v Hradci jsem si vzal k tomu, protože tam už to bylo strašně dlouho jednostranné, byla to taková ta ptačí perspektiva na ten hokej. Takže když najednou přišla možnost dělat v Hradci speakera a pracovat i s A týmem na různých autogramiádách, tak mi to dalo takový nový impuls.

Je to najednou živý, opravdový. Jde o něco, co prožíváš s hráči i fanoušky v kabině, na ledě. Mám strašně rád emoce, takže to teď mám vlastně ideálně nastavený, že to mám z obou stran.

Každý začátek je pochopitelně těžký. Možná vůbec první zápas NHL jsme měli dávat pensylvánské derby Pittsburgh – Philadelphia, v té době byl internet v počátku, takže se informace hůř sháněly. My se na to připravovali s kolegou pár dní, měli jsme soupisky, něco jsme si o těch hráčích našli, nějak jsme na to byli připravení. Najednou 20 minut před zápasem přišel šéf a řekl, že z NHL přišla změna a bude se vysílat největší derby jaké NHL může nabídnout, Montreal – Toronto.

To pro nás byla skvělá zpráva, když jsme měli jen 20 minut na přípravu...

Stihli jsme si vytisknout akorát takové velké plachty, na kterých byly sestavy, protože oni tenkrát měli soupisku založenou

na kempu. Takže tam bylo 40 hráčů a my nevěděli, kdo nastoupí k zápasu, ale čísla jsme tam u jmen měli. Ale v týmu Toronta tam najednou byl hráč s číslem 15 a my nevěděli, kdo to je, neměli jsme ho v soupisce. Měli jsme ruchové mikrofony, kde nám americký komentář toho člověka zmiňoval, byl to nějaký Kejbrlí, takže jsme to začali říkat taky.

V půlce zápasu na něj byl detailní pohled. Na zádech měl napsáno Kaberle.

Tak jsme se na sebe s kolegou jen tak podívali, nehnuli ani brvou a ihned přešli na české Kaberle, člen slavné hokejové rodiny a tak dále. Druhý den na vesnici, kde bydlím, jsem šel pro rohlíky a před samoobsluhou najednou slyším volání: „Nazdar Kejbrlí!“ Všichni kamarádi se na ten zápas dívali a dávali mi to sežrat ještě pěkně dlouhou dobu.

Ale něco takového k té profesi patří, je to takové její koření.

Doma se na sport v podstatě nedívám
Je pravda, že hodně věcí se motá kolem sportu. Krom toho, že ho dělám teoreticky, se snažím do něj zapojit i aktivně. Chodím na tenis, mám výborného parťáka ve své manželce, která jezdí na kole, začala se mnou hrát tenis, squash, chodíme si i zaběhat, což je super, protože když tohle funguje mezi nejbližšími, pak je vše mnohem jednodušší. Jinak máme vše takové pestré, vyvážené, takže člověk necítí takovou vyprahlost, protože se snažíme hodně poznávat svět, cestujeme, máme rádi divadlo, koncerty.

Není to jednostranně zaměřené, a to je na tom super.

Určitě dvakrát, třikrát do měsíce jsme v divadle, ať už v Hradci, nebo v Praze. Snažíme se žít i jiným kulturním životem než tím sportovním. Má žena sice má ráda sport, ale jen jako praktik, ne jako teoretik, takže ji na zimák nedostanu a u televize se s ní taky nepobavím. Doma tak televizi se sportem v podstatě nezapínám, to jsou opravdu jen výjimečné situace. Díky tomu, že ho dělám tak naplno ve svém životě, tak to ani nepotřebuju a jsem možná i rád, že si sport v televizi nepouštím.

Je fakt, že moderování plesu je jiná rovina než zápasy. Utkání jsou víc postavené na emocích, je to hodně kontaktní mezi lidmi i v soutěžích, kde je ten drive, vzájemný kontakt, což u plesu tolik není. Tam je člověk sám na pódiu, všichni se baví a kouká na něj spousta lidí.

Možná z toho mám i větší respekt, protože je to určitá společenská událost, kde je větší pravděpodobnost, že člověk bude působit blbě.

Ale zas je to další zkušenost. Na první Královský ples jsem se hodně připravoval, týdny jsem přemýšlel, co kdy řeknu, jak by to mělo vypadat, trochu jsem se podílel i na struktuře plesu. Z toho druhého, třetího ročníku už jsem neměl takové obavy, věděl jsem, do čeho jdu. Už to bylo i, alespoň dle mého názoru, uvolněnější, co se týče projevu.

Jsem skvělý tanečník, něco mezi kudlankou a housenkou

Mimochodem jsem skvělý tanečník.

Byli jsme se ženou předloni na kurzu amerického tanga pro seniory. Když jsem zjistil, že my, jakožto necelí padesátníci, tam v zrcadlech předvádíme

zvláštní kreace mezi kudlankou a housenkou a ti osmdesátiletí, co tam byli, tančí docela pěkně, tak mi došlo, že to asi nebude úplně moje parketa. Nicméně letos vyhrál taneční můj syn. Samozřejmě první věta, kterou jsem mu řekl, byla ta, že jsem to předpokládal, jelikož to má v genech. Takže mluvím o tom, že to má po mně, ale jinak vím, že na parketě nejsem kdo ví jaký tanečník.

Na hokejovém soutoku

Ale to neznamená, že bych si rád nezatancoval takovou tu klasiku – polku, valčík, to si rád vždycky střihnu a pak jdu partnerce koupit nové boty.

Na plese se speciálně těším na chvíli, kdy zjistím, že kapela má hrát 45 minut v kuse. Tam vím, že se můžu z pódia na půl hodiny vypařit a jít si dát s kamarády panáka.

Původně jsem letošní ročník Královského plesu moderovat neměl. Ono to trochu souvisí s tím, že jsme teď rozjeli s kamarádem nový magazín, kdy jsme si říkali, že chceme dát fanouškům i něco jiného než jen hokej z ledu. Plánovali jsme, že přineseme takový pohled ze zákulisí a začali jsme dělat magazín Na hokejovém soutoku a ten samozřejmě musíme za měsíc nějak poskládat. Tím, že je teď olympijská přestávka a moc akcí během ní není, tak jsem ho chtěl vyplnit právě plesem, kde jsem se chtěl magazínu věnovat.

Příští rok už si tam chci jít s manželkou opravdu jen zaplesovat.

K pivu mám nadstandardní vztah

Žena byla na prvním ročníku, kde byla i moje sestra a bratr, takže tam byla s nimi. Když jsem měl volno, tak jsem si s ní šel zatančit, abych se jí alespoň trochu věnoval, ale další dva ročníky už nebyla a letos má nějakou akci ve stejný termín, takže se tam nesejdeme. Pro mě je to trochu ulehčení, jelikož takhle nemusím myslet na to, zda není už 20 minut u stolu sama a jít ji případně rychle provést, jelikož bych nechtěl, aby tam byla sama.

Je fakt, že pivo mám moc rád, ale na plese jsem na něj nikdy neměl čas, jelikož jsem tam musel moderovat. Aktivity vedle sálu šly mimo mě, já když měl mezi moderacemi, tak jsem si šel zatancovat, případně jsem se potkal s kolegy, co tam byli, takže jsme si dali jedno pivo či panáka, ale jen tak, abychom si řekli co a jak.

Jinak co se týče mého vztahu k pivu, tak ten je nadstandardní už od mých pěti let.

Můj děda byl vášnivý pivař. Vždy, když jsem byl na prázdninách u něj, tak věděl, jakým směrem mě má orientovat, abych šel v jeho šlépějích. Takže pivo mám rád poměrně od mala. Tím samozřejmě nechci říct, že bych byl alkoholik. Nicméně rád si zajdu na pivo a jsem strašně rád, že v současné době je tady prostor pro malé pivovary, jelikož mně chutnají speciály a rád poznávám nová piva, ne taková ta europiva, kterými jsme dřív byli zahlcení.

NOVÁ PALMA!

NOVÁ JÍDLA | NOVÉ OBĚDY | NOVÝ PERSONÁL | NOVÝ INTERIÉR

Přijďte na burger a máte k tomu navíc:
naše originální Palma-Kardio-Hranolky!

NA PALMOVCE

RESTAURACE PIVNICE KAVÁRNA

www.napalmovce.cz | Jsme na Facebooku!

S M O L I

Text: Lukáš Foff, Petr Šatalík | Foto: Jan Vavřina

Jak jste se k hokeji dostal, jaké byly vaše první krůčky v tomto sportu?
Přivedli mě k němu rodiče, hlavně táta, ale dá se říct, že oba, tenkrát mi byly čtyři roky. Bydlel jsem v paneláku v Praze-Řepích a ve stejném vchodě žila rodina, která měla dva starší syny, kteří chodili vždycky ráno s taškami na tréninky a mně se to líbilo, trochu závistivě jsem na ně koukal. Kvůli tomu mě táta odvezl na stadion Hvězda v Praze a začal jsem hrát hokej. Zaplať pánbůh za to.

Následoval přesun do Kladna…
To byla nějaká 4., 5. třída, vím, že jsem v určitou chvíli tajně hrál za oba týmy. Nějak se to střídalo.

Co nějaké jiné sportovní odvětví, věnoval jste se nějakému?
Žil jsem ještě v té době, kdy jsem sice nebyl v žádném klubu, ale v dětství jsme hráli fotbal v podstatě nonstop, stejně tak hokej někde venku a pořád bylo něco. I když člověk nebyl v nějakém organizovaném celku, ať už fotbalovém nebo hokejovém, tak si to vynahradil někde s kluky.

Jak vám vůbec fotbal šel, byl jste stejně velký talent jako v hokeji?
To bych asi neřekl, neumím běhat, běhám jako kůň a nohy mi taky úplně nejedou. Doteď chodím v létě trénovat s jedním fotbalovým klubem, tam u nás u Kladna. Hraji různé exhibice a chytám, to mě baví.

Jistě, jste hráčem Real Top Praha…
Ano, mám s ním spoustu akcí přes léto. Mě vždycky bavilo chytání, takže já u fotbalu dělám brankáře.

Že jsem se objevil v NHL, byl splněný sen úplně na maximum

To zní zajímavě, tady se obvykle hraje derby Hradec – Pardubice, ale pozici gólmana má dlouhodobě vyhrazenou Jiří Šimánek…
Opravdu? Tak to bude Šimi dělat dvojku, může mi hlídat záda. (směje se)

Co nějaká jiná profese, přemýšlel jste o nějaké jiné práci, uvažoval jste o něčem dalším?
Tam žádné rozhodování nebylo. Pamatuji si, že tam byl určitý záchvěv, kdy jsem byl párkrát na taekwondu, pokud si dobře vzpomínám. Vedle Řep se nachází Zličín, tak jsem za něj chtěl hrát fotbal, ale časem se ani to nedalo skloubit, takže to byl spíš takový úlet, že jsem jednou přišel, že bych chtěl hrát fotbal, ale hokej byl vždy to hlavní.

Takže jste si žádná zadní vrátka nenechával?
Ne, doba dřív taková nebyla,

ani jsem nad tím nepřemýšlel. Hokej byl součást mého života, samozřejmě kolikrát mě štvalo, když jsem byl malý a vstával v 5 ráno na tréninky, to mě nebavilo. Ale že bych měl někdy vážně uvažovat, být někde na hraně s tím, že skončím, nebo že bych kdyby mi někdo jako malému řekl, že si zahraji v NHL pár zápasů, nebo alespoň jedno střídání, tak bych tomu určitě nevěřil. Dřív dávali v televizi sestřihy NHL, kde byl Jágr v Pittsburghu, to jsme s bráchou úplně hltali, bylo to

Nedvěda, byl jste se podívat?
Ne, koukal jsem na to v televizi. Je to takový trochu úlet, vůbec nechápu, jak to, že to vůbec fyzicky zvládají. Já bych určitě rád hrál do nějaké té doby, dokud si nebudu připadat trapně, nebo dokud budu ještě nějakým

dělal něco jiného, to nikdy nebylo ani ve vzduchu.

Přeskočme k dospělosti, jaké bylo vaše vrcholné angažmá, byla to Tampa Bay, ve které jste se na chvíli octil?
Určitě na to mám hezké vzpomínky, stejně tak když jsem byl v Chicagu. To bylo super, něco nedosažitelného, a to že jsem se tam objevil, to byl splněný sen úplně na maximum, stejně jako třeba nároďák. To jsou samozřejmě takové ty největší zážitky, které si jednou vezmu do hrobu.

Co vůbec říkáte na nedávné utkání Jaromíra Jágra a Petra

způsobem platný týmu. Tam je důležité to, že pokud nejste Jágr nebo Méďa, tak musíte být trošku soudný a postupem času přijmout svou roli takovou, jaká je, protože ne každý může být zrovna jeden z těch dvou a být stále tím hlavním, na kterém to stojí. To se stává i v normálním zaměstnání, či kdekoli,

že člověk má vrchol v určitém věku a potom už je bohužel pyramida jasně daná, člověk musí jít s nároky a využitím dolů. A tak to prostě je, to je život každého jedince a jde o to, kdo to jak přijme, někdo to přijme velmi těžce, někdo to přijme s grácií a vezme to tak, jak to přichází.

Rád bych se podíval do Skotska a na Nový Zéland

Jak je to vůbec s vašimi dalšími koníčky? Stíháte nějaké krom těch sportovních?
Přes sezónu je to těžké, s manželkou máme psa, takže ten je takovým mým hlavním zájmem, s ním trávím spoustu času. Jsem moc rád, že ho máme, protože je to člen rodiny. On je takové to hlavní vyžití, vždy nás někam vytáhne. Mám rád cestování, rád jezdím na výlety a tak podobně, hlavně si při nich chci odpočnout, ne je trávit nějak aktivně. Myslím totiž, že hokej toho dá hodně, zvlášť, když to má člověk nastavené tak, že to není jen o tom být na ledě, ale že se hokeji musí věnovat i mimo něj, takže přes sezónu moc času nemám. Ale když je léto, tak tam těch koníčku je spoustu, jsem docela aktivní, hlavně fotbal hraje v létě velkou roli. Myslím, že jsem celkem neposedný člověk, takže cokoliv se dá dělat a je při tom trocha srandy, tak tam nechybím.

Máte nějaké vysněné či oblíbené destinace?
Moc ne, v létě jsem si splnil sen, který jsem měl od malička, a to bylo o tom, že jsem se chtěl podívat do Irska. Samozřejmě jsem tam mohl dřív, ale nikdy jsem tam nejel, takže jsem to loni dostal k Vánocům. To byl úplně neuvěřitelný dárek. Líbí se mi ta země, její hudba a všechno, opravdu to tam bylo super. To byl takový můj sen. Teď mě lákají ještě dvě destinace – Skotsko a Nový Zéland, takže ty bych chtěl také celkově vidět. Jinak jsem byl v Karibiku, který jsem projel lodí. Opravdu rád cestuji, nejvíc mi na tom vadí létání, protože už jsem toho nalétal za svůj život hodně, byl jsem v Rusku i Americe, takže kdyby to bylo všechno hodinu odsud, tak s tím nemám problém, protože mě to létání už trochu nudí.

Blíží se Královský ples, nicméně přibližně před osmi měsíci jste se ženil, v obleku jste chodil i v Americe či Rusku na zápasy, jak se v saku cítíte?
Mně se to líbí. Líbí se mi, když lidi ctí nějaký kodex. Mám rád, když člověk dělá za barem, v pojišťovně či ultras fanouška a oblékne se slušně. Rád chodím do divadla a jsem rád, když se lidé solidně obléknou, protože je to pěkná událost. Líbí se mi, že lidé na jakékoliv úrovni se najednou spojí v jednu lajnu a jdou tam tak, jak to má být. Ať už jde o plesy či různé vánoční večírky.

Zažil jste už někde, že by klub pořádal ples?
Vím, že ve Finsku jsme měli nějaké podobné akce, předsezónní, vánoční, posezónní, tam bylo pořád něco. Jinak jsem zažil plesy ještě mladý na Kladně, tam to jelo stále, bylo to divoký.

Královský ples? Něco říkal Alex Picard

Kde vůbec bydlíte? Měl jste už čas navštívit třeba Klicperovo divadlo?
Ano, žiju v Hradci. Podívat jsem se tam ještě nebyl, protože jsme teď měli opravdu náročný program, ale vím, že moje paní už o tom mluvila, když se na to dívala, že tam hrají docela pěkné hry. Takže kdyby byl

čas a nějak by to vyšlo, dostali bychom se k lístkům, tak bych určitě rád šel.

Poznávají vás fanoušci v městě?
Ano. Mně se v Hradci líbí to, že lidé jsou zde velmi komunikativní. Asi to je i kvůli tomu, že hraji hokej. Ale mám dojem a musím říct, že se na něm shodnu s více kluky z šatny, kteří jsou odjinud, že lidi tady jsou hrozně slušně vychovaní. Vidím to třeba i na stadiónu, kde ať už to jsou malé děti, všichni zdraví, děkují, i v městě. To byla jedna z prvních věcí, které jsem pocítil a shodl jsem se na ní i s kluky v kabině, že lidé tady jsou trošku jiní a řekl bych, lepší.

Jsou lidé, kteří mají rádi společnost a já si myslím, že mám rád lidi, rád komunikuji. A pak jsou jiní, kteří si radši posedí a baví se úplně stejně, ale to vyjadřování zábavy má každý úplně jiné. Já bych byl spíš rád, kdyby nás fanoušci brali jako normální lidi, a ne aby nás ten večer brali jako hokejisty, protože jsme stejní lidé jako oni, nebo další, kteří tam budou, nechci, aby se to nějak separovalo.

V šatně jsou také módou nepolíbení jedinci

Půjde s vámi na ples manželka? Má už šaty?
Ano, už má šaty, něco si tu v Hradci vybrala, mně ještě Látal). Pak tam jsou samozřejmě módou nepolíbení jedinci, například Béďa Köhler, Zámora (Petr Zámorský), Bedýnka (Jaroslav Bednář) má někdy taky takové úlety.

Důležitá otázka, jak jste na tom vy a tanec?
Dobře, já se nestydím, myslím, že základy mám dobré. Nevím, co tam bude hrát za hudbu...

Je to rozděleno na dva sály, v jednom se hraje klasická hudba, v druhém probíhá diskotéka...
Já s tím nemám problém, před dvěma roky jsem dokonce dal své ženě k Vánocům kurzy tancování, takže jsme na ně chodili, měli jsme soukromé

Lidi jsou v Hradci slušně vychovaní. Vidím to i na stadiónu.

Co už vůbec víte o Královském plese, hovořil jste o něm s dalšími hráči?
S Alexem Picardem (směje se).

Jak se vůbec míníte na plese kontaktovat s fanoušky?
shání nějakého motýlka či kravatu.

Jak je to vůbec v šatně? Všímáte si, kdo se jak obléká?
Myslím, že módní tempo diktuji já. (směje se) Já a Látoš (Martin hodiny u jedné paní a docela mě to bavilo.

To jste možná jediný, pokud vím, většina vašich spoluhráčů se na taneční parket zrovna nehrne...

Mně to nevadí. Někdo tančit umí, někdo neumí. Mně se naopak líbí, když si z toho někdo nedělá hlavu a kdyby tam měl skákat žabáky... když z toho bude mít radost, tak proč ne.

Za pivaře se úplně nepovažuji

Můžeme od vás očekávat podobnou zábavu jako loni od Alexe Picarda?
Myslím, že kluci mě znají a ví, že jsem pro každou srandu. Pokud tam bude jakákoliv zábava, tak určitě.

Oblíbenou částí na Královském plese je fáze, kdy je pivo zdarma, jaký vztah k němu máte vy?
Na tu se tedy také těším, ale nejsem úplně pivař. Pivo mám rád, ale dám si třeba tři a jsem nafouknutý, musím pak už pít něco jiného. Jinak žádné oblíbené pití nemám, někdy piju gin tonic, ale je to jak kdy. Nicméně na pivo se těším, hlavně v létě, ale nikdy ho nevypiju moc.

Chodíte si se spoluhráči občas na jedno sednout?
Myslím, že jsme byli asi dvakrát, měli jsme jednu týmovou akci a pak jsme byli ještě jednou. Ale teď toho v lednu bylo v podstatě tolik, že nebylo pořádně kdy.

Jak se manželka spřátelila s partnerkami dalších hokejistů?
Má tam už nějaké kamarádky, se kterými jsme je dali dohromady, ale ona je celkem komunikativní, takže o tu se nebojím.

JEDINÝ DEALER V HRADCI KRÁLOVÉ

HYUNDAI Hradec s.r.o.
Bří. Štefanů 978, 500 03 Hradec Králové
+420 736 150 819 / www.hyundaihk.cz

MADE IN CZ

5 LET KOMPLEXNÍ ZÁRUKY BEZ OMEZENÍ KM

Účetnictví Daně Poradenství

AT consult

Potřebujete pomoci s účetnictvím nebo daňovou evidencí?

Právě pro vás nabízíme komplexní služby v oblasti účetnictví a daní. Účetnictví vedeme již více než 100 menším, středním i velkým podnikům.

AT Consult HK, s.r.o., to je jasná volba pro vedení účetnictví.

AT Consult HK, s.r.o.

Gočárova 504
Hradec Králové
500 02

Tel.: +420 491 611 591
Mobil: +420 731 527 900
E-mail: atconsult@atconsult.cz

www.atconsult.cz

BERGIS

Text: Lukáš Foff, Petr Šatalík | Foto: Matěj Falta

Shokejem jsem začal díky tátovi. On sám ho hrál a tak trochu i kvůli mně se postupem času stal trenérem. Do osmé třídy jsem byl v Náchodě a ve všech kategoriích mě trénoval právě on. V šesté třídě jsem jel do Hradce na turnaj, abych si to vyzkoušel.

Shodou okolností jsem vyhrál nejlepšího hráče.

Táta však tehdy zhodnotil, že není ještě potřeba, abych tam chodil a musel pryč z domu. Rodičům záleželo i na tom, abych udělal školu. V Náchodě jsem neměl vůbec špatné zázemí, takže jsem tam do osmičky zůstal. Pak už však podle táty nastal čas, abych se posunul dál. V Hradci tehdy ještě nebyla taková úroveň mládeže, jako je dneska. S Náchodem jsme ve vzájemných zápasech někdy i vyhráli. Přišla nabídka z Liberce a tehdy to bylo hodně těžké rozhodování. Hlavně teda pro mámu, protože se jí syn ve 14 letech sbalil a odjel pryč.

Odjel a nastoupil do deváté třídy základní školy v Liberci a hrál nejvyšší mládežnickou soutěž.

Vytvořili mi tam dobré podmínky, zázemí... Hráli jsme různé turnaje, na jednom jsme dokonce byli i v Americe. Pro mě to byla výborná zkušenost. Pak však přišel dorost, do kterého se mi nedařilo se probojovat. Hrál jsem na farmě v Jablonci, ale pořád ne a ne se tam dostat. Přitom se mi dařilo a vše nasvědčovalo tomu, že druhý rok už budu úspěšný.

Až zpětně po letech jsem se dozvěděl, že mě vyřadili proto, že jsem nebyl liberecký hráč a kvůli dalším osobním věcem. Takže jsme vše přehodnotili a zjistili, že nejlepší pro mě bude skutečně jít do Hradce a pomoct klukům v bojích o postup do extraligy dorostu. Jednali jsme o tom s Robertem Horynou, který tehdy působil jako manažer mládeže. Tuším, že to bylo v roce 2006. Postup jsme nakonec vybojovali, já si později vypracoval místo v juniorce a zůstal jsem.

Táta byl nejlepší trenér, jakého jsem kdy měl.

Trvá roky, než si člověk zvykne na tu úlohu, být synem trenéra. Je mu divné, že po něm chce táta víc a je na něj přísnější.

Táta byl nejlepší trenér, jakého jsem kdy měl.

To ale můžu říct až teď zpětně, tehdy bych určitě říkal něco jiného. Proběhlo spoustu neshod a hádek, až jsme dospěli

do stádia, že bude pro oba lepší, když už se v tom trénování nebude pokračovat. Teď zpětně vidím, že pod ním to bylo skvělé, ale zároveň vím, že bylo dobře, že jsem trenéra změnil. Dostal jsem možnost vybojovat si kariéru.

Překlenuli jsme však období, kdy z jeho strany bylo kritiky hodně a já si ji neuměl tolik připustit. Ale vztah jsme spolu měli dobrý vždycky, aby to nevyznělo nějak špatně. Vždy jsem byl rád, když se jel na mě podívat. Dokonce se našel i trenér, který říkal, že hraju ještě o kus líp, když se táta dívá. Zpětná vazba od něj je pro mě pozitivní do teď. Jsem na sebe občas dost kritický, takže si říkám, že to dnes nebylo úplně ono a on mi řekne, že to naopak bylo vcelku solidní.

Probereme spolu nějaké detaily, ale nepřeháníme to. Člověk je rád, když vypne. Nemusíme se pořád bavit jen o hokeji.

Ten rok, co přišel Mountfield do Hradce, si dobře pamatuju. S klukama jsme odtrénovali letní přípravu a tým vypadal na první ligu dost slušně. Tehdy jsem čerstvě podepsal smlouvu, když začaly prosakovat informace, že by ke stěhování mohlo dojít. Já tomu však nepřikládal žádnou váhu, nevěřil jsem tomu.

Když se na to dívám zpětně, tak je to dvousečné z mého osobního pohledu... V Hradci už jsem sice hrál pátou sezónu, ale pořád se na mě nahlíželo jako na mladého hráče. Zalepovali se mnou díry v sestavě. Když se prohazovaly formace, tak jsem to vždy odskákal já, i když mi bylo říkáno, že to není z výkonnostních důvodů.

Najednou jsem z první lajny byl ve čtvrté.

Takže pro mě to nakonec možná bylo i dobře, že jsem byl donucen z Hradce odejít a začít někde jinde znova. Tenkrát jsem odešel do Havlíčkova Brodu. Nešel jsem do Budějovic, jako většina týmu.

Natvrdo jsem si prosadil, že tam nechci. Neměl jsem z toho dobrý pocit.

Nakonec to tam podle toho dopadlo. Bylo to jedno z mých nejlepších hokejových rozhodnutí v životě.

V Brodě mě trénoval pan Mička, který působil i v Hradci a znal mě, takže o mě měl zájem. Byla to moje první mimohradecká sezóna a dost se vydařila. Skončili jsme čtvrtí v první lize a pro mě to byl posun.

Vždycky mě ale mrzelo, že hned po přesunu říkali, že dostaneme šanci. Tu spousta kluků nikdy nedostala. I já jsem si chtěl někdy zkusit vybojovat místo už od přípravy, ukázat, co umím. Občas přišel jeden zápas někdy ke konci sezóny, ale tam toho člověk tolik ukázat nestihne. Na druhou stranu se tehdy koukalo hlavně na bodování. Já v první lize tolik bodů neměl. Místo jsem si všude vybojoval tím, že jsem hrál hlavně pro tým. To bohužel na statistikách tolik vidět není.

Zpětně vidím, že jsem byl kolikrát bezradný, ale nevzdal jsem se a vždycky to dobře dopadlo. Nikdy jsem se nedostal do fáze, že bych vůči Hradci cítil zášť. Bylo to tehdy samozřejmě nepříjemné a špatné, vůči všem klukům, co tu hráli, protože skončili v krajských soutěžích, ale prostě městu ta extraliga sluší. My jsme na postup tehdy neměli prostředky, a kdo ví, jak by to tady s hokejem dopadlo. Na stadionu nebylo ani

poloprázdno, o to větší poklona patří těm věrným, kteří chodili už tenkrát. Sám v sobě jsem zkrátka zhodnotil, že extraliga bude pro Hradec dobrá.

Samozřejmě jsem si ji chtěl zahrát. Pomalu jsem ztrácel naději, že to bude v Hradci, a tak jsem si říkal, že budu muset zkusit prorazit jinde. Nakonec to ale dopadlo tak, jak to je teď. Kdyby mi to někdo řekl před rokem, tak bych mu nevěřil. Bylo i období, a není to tak dlouho, co jsem byl bez angažmá a řešil, co se mnou bude dál. Trénoval jsem v Hradci s juniory, za což patří obrovský dík panu Krátoškovi, a měl jsem velmi krizové období.

Pak mi spadla z nebe nabídka od Přerova, který se mě ujal. Šanci se mi povedlo využít, zamiloval jsem si tam lidi i město. Jsem jim moc vděčný.

To byl asi zlomový moment, kdy se mi zase vrátila chuť do hokeje. Je to obrovská satisfakce po tom všem, že jsem konečně prorazil a ukázal, co ve mně je a zrovna tady v Hradci. Řekl jsem si výkony o novou smlouvu, ale to nic neznamená. Musím to pořád potvrzovat a dokonce bych se chtěl posouvat ještě výš a ukazovat věci, které jsem do teď ukázat nestihl.

Věděl jsem, že je potřeba si k hokeji udělat zadní vrátka

Vždycky jsem věděl, že je potřeba si udělat k hokeji zadní vrátka. Nastoupil jsem na vysokou školu, na Pedagogickou fakultu, obory tělocvik a dějepis. K obojímu mám vztah. Historie mě vždycky bavila, takže věci z ní byly fajn. Pak tam ale bylo několik předmětů, které jsem vůbec netušil, že budu mít. Ty mě samozřejmě vůbec nebavily. Na tělocviku mě zase vždy zajímala anatomie, biomechanika i všechny možné sporty.

Ze začátku jsem ale vůbec nevěděl, kde mi hlava stojí. Chodil jsem na prezenční studium, protože dálkové zařídit nešlo. Spousta hodin byla dopoledne a já měl tréninky nebo zápasy. Nestíhal jsem tam chodit i přesto, že jsem zrovna hrál v Hradci. Hrozně jsem se v tom plácal a až na poslední chvíli jsem udělal nějaké kredity, abych se vůbec mohl dostat do dalšího ročníku. Šlo o to tam

jenom přežít, moje studium nemělo vůbec žádnou koncepci. Po sezóně jsem navštívil nějaké kurzy a získal kontakty, protože jsem pochopil, že i to je důležitá část studia. Začal jsem do toho postupně pronikat a i z hokeje se mi snažili vyjít vstříc. Chodil jsem na to, co jsem stíhal a vždycky udělal to, co jsem musel, abych se dostal do dalšího ročníku. Už tehdy bylo jasné, že nestihnu bakalářské studium v předepsaných třech letech, ale začínal jsem chápat, jak se vysoká škola dá studovat. Na tělocviku mi samozřejmě vycházeli vstříc dost, ale na dějepise jsem tajil, že jsem sportovec. Tam to není moc populární, takže jsem volil jiné cesty.

Horší bylo, když jsem hrál v Brodě. Musel jsem občas dojíždět a snažil se dodržovat povinnou docházku na předměty. Počítal jsem každé procento. Zpětně ani nejsem schopný říct, jak se mi to mohlo podařit. Opravdu nevím, jestli bych do toho šel znova.

Na druhou stranu už mám spoustu informací a UHK začalo sportovcům vycházet mnohem víc vstříc. To tehdy nebylo moc aktuální.

Bakaláře jsem dostudoval a řekl si, že když už jsem došel až sem, tak půjdu ještě dál a zkusím i magistra. To bylo ale snazší, protože jsem využil právě zmiňovaných kontaktů s kamarády i učiteli a na všem jsem se domluvil. Uzavřel jsem tedy i magistra a už mám za sebou státnice z dějepisu.

To beru jako nejtěžší věc, která mě potkala. Konkrétně zkoušky z dějepisu. Na ty jsem se musel fakt moc učit, abych je zvládnul. Teď zbývají ještě státnice z tělocviku a psychologie a poté diplomka. Tu mám naštěstí také z hokejového tématu.

Po sezóně organizuju na škole Multiturnaj

Moc jiných zájmů kromě sportu nemám. Já to totiž ani moc nestíhám. Nejvíc mě mrzí to, že nejsem schopen si naplánovat program dopředu. Hrozně rád bych chodil do divadla nebo na plesy, ale já nevím, co se bude dít zítra, natož delší časový úsek dopředu. Kamarádi se mi za to často smějí.

Po skončení sezóny organizuju na škole Multiturnaj. To je turnaj v několika sportovních disciplínách, ve kterém proti sobě stojí šestičlenné týmy. V minulém roce se kopaly penalty přes šířku haly na florbalové brány, házely se trojky na koš, zajímavá byla i vybíjená se třemi míči či frisbee hrané na branky.

> **Uzavřel jsem magistra a už mám za sebou státnice z dějepisu.**

Mám na to vždy necelý měsíc. Celé to mám na starosti ještě se ségrou a kamarády. Vždy jsem chtěl něco pořádat. Zažili jsme si různé turnaje, ale chtěli jsme něco většího a lepšího. Byl jsem třeba u začátků Gladiator Race, chodil jsem tam pomáhat a později i závodit. V mixu jsem dokonce dosáhl i celkem zajímavých úspěchů.

Zjistil jsem, že mě organizace neskutečně baví, i když to stojí hodně sil.Tak vzniknul Multiturnaj. Za těch několik ročníků jsme to postupně dotáhli takřka k dokonalosti, nebo jsme se o to alespoň snažili. Ohlasy byly výborné po všech ročnících, což nám dělalo hroznou radost.

I když v dubnu většinou ještě studuji, takže si vždycky říkám, co blázním a proč to vůbec dělám... Nakonec to ale vždy přemůžu.

Studenti se na něj mohou těšit i letos. Získali jsme navíc i partnera Decathlon, takže bude o to lepší. Ještě se to však celé bude muset naplánovat, ale teď mám jiné starosti. Budu se muset naučit úkolovat ostatní, abych to neměl všechno v hlavě jenom já.

Těším se, že si na plese budu moci promluvit s fanoušky

Vždycky to bohužel vycházelo, že první liga měla v den konání Královského plesu hrací den, takže jsem na něm ještě nikdy nebyl. Samozřejmě se ke mně dostaly různé příhody. Příliš ale nevím, co od toho čekat. Asi spoustu lidí a spoustu rozhovorů.

Když jsem tu hrával první ligu, tak mě lidi příliš nepoznávali. Maximálně ti největší fandové hokeje. Teď je to o něco víc, ale Hradec je obrovské město a lidí, co znají jiné hráče kromě Jardy Bednáře a Petra Koukala tolik není. Na druhou stranu bydlím tu už 12 let, takže znám spoustu lidí i mimo hokejové prostředí.

Nebudu mít nejmenší problém popovídat si s fanoušky. Problém je, že těch lidí je strašně moc, takže si nejsem schopný zapamatovat všechny, se kterými jsem se už bavil, i když bych hrozně chtěl. Každopádně se těším, až si s nimi zase promluvím.

Poprvé, když na nás vybalili novou děkovačku s opakováním Hradec Králové, tak z toho byli kluci trošku zaskočení. Já jsem ale v Hradci už dlouho a chodil jsem se na extraligu i dívat, takže chorály znám a mám je v sobě. Pro mě je to moc hezký. Myslím si, že jsme se v tom zlepšili a už jsme i slyšet. Dokonce jsme vyladili i ruce. Nějaká sranda na to téma proběhla, třeba na Koukyho. Ten si to vyloženě užil. On tam ale i jiné chorály křičí pravidelně. Lidi si to užívají a my taky. Je potřeba každé vítězství pořádně oslavit.

Třeba si to spolu zakřičíme i na plese...

Do žádných velkých tanečních kreací se ale asi pouštět nebudu, ale se základními tanci nemám problém. Taneční jsem, podobně jako většina hokejistů, bohužel nestihl, ale ségra je výborná a úspěšná tanečnice. Ta mě spoustu věcí naučila.

Možná si u ní těsně před plesem objednám nějaké doučování v obýváku.

Smoli mě hned začal upozorňovat na nedostatky na obleku

Nejsem v kabině zas až tak úplně dlouho, abych stihl zjitit, kdo je na tom jak s módou. Dobře oblečený a vyladěný chodí Dominik Graňák, co jsem si tak všiml. Já na to příliš zaměřený nejsem, klidně si vyrazím v teplákách, protože pohodlnost je důležitá.

Na spoustu příležitostí v klubu máme nosit obleky. Já nosil svůj, co mám na zkoušky, protože jsem ještě neměl ušitý nový.

Smoli mě ihned začal upozorňovat na všechny nedostatky a ptal se mě, jestli o nich vím.

Tak jsem mu řekl, že si jich vědom jsem, ale netušil jsem, že to někomu bude vadit a omluvil jsem se mu.

Takovéhle srandy tam jsou běžné.

Osobně jsem se vždycky cítil víc ve sportovním, ale je pěkné se někdy hezky obléknout. Nepotrpím si však na detaily. Každopádně na ples už budu mít ušité nové na míru, tak se nemůžu dočkat, jak mi to bude slušet.

Třeba mi pak pomůže i u státnic...

BEEFEATER®
LONDON

přines letáček
a máš drink

Gin + Tonic

za skvělých
55 Kč!

NA PALMOVCE

RESTAURACE PIVNICE KAVÁRNA

www.napalmovce.cz | Jsme na Facebooku!

EMOCE OBJEKTIVEM

Text: Lukáš Foff | Foto: Stanislav Souček

Stanislav Souček je dvorním fotografem hradeckého hokejového klubu. Focení se věnuje od roku 2005 a z každého domácího zápasu dodává ten nejlepší materiál. Jeho fotky jsou zkrátka skvostné. Má za sebou například štace na mistrovstvích světa v hokeji či na Světovém poháru v Torontu v roce 2016 a kromě hokeje se také velmi rád věnuje motorsportu. Z obrovského počtu zajímavých fotografií jsme ve spolupráci s ním vybrali čtyři, ze kterých nejvíce vyzařují emoce, protože ty ke sportu neodmyslitelně patří a jsou jeho nejdůležitější součástí. Skrz objektiv jsou tak zachyceny okamžiky obrovského soustředění, radosti ihned po vstřeleném gólu, ale také napětí těsně před koncem zápasu, kdy už jde opravdu do tuhého. Každý si v nich najde něco jiného. Na podrobný článek o životě a práci Stanislava Součka se navíc můžete těšit v rubrice Za oponou, která vychází na oficiálních stránkách Mountfieldu HK.

Mountfield
51
GRANÁK
M-SILNICE
Tipsport
16

Tipsport
29
WARRIOR
s.r.o.

Tipsport
HOKEJOVÝ KLUB
Mountfield
HRADEC
CCM
GENERALI
Juhasz Logistic s.r.o.
charvát

VINOTÉKA u mazlíka

VINOTÉKA A DÁRKOVÁ PRODEJNA

Naše produkty a služby:

moravská a zahraniční vína, řízené degustace, vybrané zážitkové rumy, sommeliérské doplňky, pískování lahví, stáčená vína, privátní oslavy, dárková balení, sušená masa, vinné želé

Rybova 1904, 500 09 Hradec Králové vinoteka@vinotekaumazlika.cz Tel.: +420 604 734 956

A teď tu vládnu já!

Hyundai Tucson Best of Czech

Již za 499 990 Kč

Pomůžeme Vám zbavit se zlozvyku kupovat horší a dražší auta a překonat předraženou tradici. Vždyť pouze Vám Hyundai nabízí:

1| **Nejkvalitnější vozy v Česku.**

2| **Vždy lepší vůz než ostatní.**

3| **Nejvyšší úroveň bezpečnosti i výbavy.**

KVALITA

Národní cena kvality **České republiky**

Důkaz **absolutní kvality**

5 LET KOMPLEXNÍ ZÁRUKY BEZ OMEZENÍ KM

BEZPEČNOST

Nejvyšší ocenění **bezpečnosti**

HYUNDAI Hradec, s.r.o.
Bří Štefanů 978, Hradec Králové 500 03
+420 736 150 819 / www.hyundaihk.cz

HYUNDAI

Hyundai Tucson - kombinovaná spotřeba: 4,6–7,6 l/100 km, emise CO_2: 119–177 g/km. Fotografie je pouze ilustrativní.

Nová Palmovka

Nikdy by mě nenapadlo, že se do gastra někdy vrátím. Jenže přišla příležitost, tak jsem se jí chopil. Čekal bych leccos, za zelenáče už mě nikdo považovat nemohl, ale tohle pro mě zatím byla ta nejtěžší věc v životě.

Že začnu podnikat mi bylo jasný už od dětství. Jako malej jsem objížděl s mamkou různé festivaly a další akce a vypomáhal jí ve stánku s občerstvením. Byla to tvrdá škola, mně to však vyhovovalo. Líbilo se mi, že děláme něco vlastního, že jsme vlastní páni.

Bylo jasné, že budu chtít sám něco vybudovat. Ale gastro byznys byl to poslední, co mě lákalo. Táhlo mě to do IT, viděl jsem v tom největší potenciál, a taky mě to opravdu bavilo. Proto jsem šel na kybernu na programátora. A v momentě, kdy už to bylo možné, založil si firmu na tvorbu webů.

Celkem to šlapalo, ale po čase jsem v tom přestal vidět potenciál. Naštěstí se mi později podařilo objevit a prodrat se do světa obchodování a investic, což mě vlastně doposavad živí, a co mi umožnilo začít v Hradci budovat tu nejlepší restauraci ve městě. Nešlo to však snadno.

Majitel Václav Holler
a manažerka restaurace Veronika Pavlová

Paráda, mám Palmovku, hospodu, kterou celé město zná, ale v poslední době na ní zanevřelo. Co s tím udělám? Jediná věc, která se mi tam líbila, byl samovýčep. Všechno ostatní se muselo změnit.

V hlavě se mi rodily neskutečné a megalomanské plány: rekonstrukce interiéru, noví kuchaři, perfektní personál apod. Přece se mi ve všem doposud dařilo, proč bych tohle neměl zvládnout?

No, tohle byl celkem náraz. Všechno šlo hrozně ztuha, všechno dlouho trvalo. A to nejhorší? Byl jsem na to sám. Na tu miliardu miliard věcí jsem byl sám.

V tom nejtěžším přišel nečekaný zázrak. Jednoho dne do Palmovky přišla slečna, která mi měla vyřešit nasvícení restaurace a další interiérové věci. A už neodešla. Nějak jsme si sedli, zjistili, že máme podobně nastavené myšlení a dohodli se, že restauraci povedeme spolu.

Verča tak ze dne na den sekla se vším, co do té doby dělala a začala se věnovat jen a pouze Palmovce. Cíl byl jasný, Palmovka musí být v Hradci jednička. Nešlo to lehce, v restauraci jsme několik měsíců byli prakticky nonstop, kolikrát tu i přespávali, ale začalo se to hýbat správným směrem.

Provedla se rekonstrukce, upravil se interiér a hlavně se vyřešilo vše okolo kuchyně, což bylo zřejmě nejdůležitější.

Restauraci bez dobré kuchyně nemá cenu ani otvírat. I proto nám hledání dodavatelů, kuchaře a vylaďování jídel zabralo nejvíce času. Stálo to však za to. Máme skvělá jídla z dobrých surovin. V naší kuchyni nenajdete jedinou konzervu. Vše chceme mít čerstvé. Vždyť i ten kečup si vyrábíme sami.

Na jídlech je to sakra znát. Že jsou čerstvá poznáte na první pohled. Hlavně naše burgery, ty jsou doslova fantastický, mohl bych je jíst každý den.

Jsem pyšný, co se nám tu podařilo. Dali jsme tomu víc než rok tvrdý dřiny, řešili každý detail a teď to nese ovoce. Povětšinou míváme plno, hosté se nám vracejí a často nám říkají, že jsou rádi, jak se Palmovka dala dokupy.

Ale tohle rozhodně není konec. Jsme teprve na začátku. Máme s tím mnohem větší plány.

Najdeme **téma** a vytvoříme **obsah** pro každou značku. Nenecháme Vás zmizet v džungli moderního reklamního světa.

Postaráme se o to, aby se o Vás **vědělo** a **mluvilo**.

Odvyprávíme Váš příběh celému světu!

www.**profesmedia**.cz

PROFESMEDIA

TN TRADE

...to nejlepší řešení

Jsme jiní - TN Trade

Jsme tu pro vás od roku **1993**. Původně byla naší doménou jen výpočetní technika, ale postupně jsme naši **nabídku rozšiřovali a stále rozšiřujeme**, aby si u nás každý přišel na své. Dnes si můžete vybrat z několika set tisíc produktů **od elektra po hračky.**

Zázemí firmy se nachází v Hradci Králové, kde najdete také naši kamennou prodejnu. Tam si můžete většinu produktů prohlédnout, a když se vám zalíbí, tak rovnou odnést domů.

Využít můžete také služeb našeho servisu

Kompletní nabídku veškerého sortimentu najdete na našem e-shopu i na prodejně.

www.tntrade.cz

Po - Čt 8:00 - 11:30 11:30 - 17:00
Pá 8:00 - 11:30 11:30 - 16:00

TN Trade spol. s r.o. | Myslivečkova 846/2 | 500 03 Hradec Králové | Telefon: +420 495 800 720 | email: info@tntrade.cz

KetoDiet

... a cítím se skvěle

Do příštího plesu štíhlejší

- ✔ **Ryze česká značka s českými produkty.**
- ✔ **Proteinová dieta pro ženy a pro muže.**
- ✔ **Většina proteinových jídel a nápojů BEZ LEPKU.**
- ✔ **Přirozená cesta ke štíhlé linii bez hladovění.**

www.ketodiet.cz ketodiet ketodiet_cz

GENERÁLNÍ PARTNER

NA PALMOVCE
RESTAURACE PIVNICE KAVÁRNA

HLAVNÍ PARTNEŘI

NAD OBAL

Sans

Futurum
nákupní fantazie

VINOTÉKA u mazlíka

EUROVIA VINCI

TN TRADE

HYUNDAI

Hyundai Hradec
Bří. Štefanů 978, 500 03
Hradec Králové
www.hyundaihk.cz

AT consult

PARTNEŘI

CEDRUS SPA KUNĚTICKÁ HORA

M&M REALITY HOLDING

SGJW

PARADIS fashion

thhk

CrossCafe

ČPP VIENNA INSURANCE GROUP

maybee. TISKÁRNA | GRAFICKÉ STUDIO | INTERIÉRY

BANDI BANDI VAMOS

CarCosmetic Center

Topsports

magnalink

PIZZA PANDA

TAK DANCE KROK

CVAKMAT

CVAKBUS

RENAULT Passion for life
FRANCE CAR s.r.o.

KTM TROJAN MOTO

ASSENZA CAFÉ & TAPAS

MATEX HK

PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ

restaurace aquarium

Localis

Klenot MĚŠTANSKÝ PIVOVAR

PERFORMANCE RISE POWER CENTER

DOMINIK NAVRÁTIL FASHION DESIGN

PETROF café

PETROF gallery

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

eSports

BILLBOARDY NA KOLECH.CZ

Už od mala jsme zbožňovali **silné a zajímavé příběhy**. To jsme si přenesli i do dospělých let a do naší práce.

Věříme, že za každou značkou takový příběh je. Stačí ho jen **dobře odvyprávět**.

To my umíme!

www.**profesmedia**.cz

PROFESMEDIA